

[Parkov.]

Og hvorledes lyder saa Dommen? For Hærens Vedkommende betegnes Forslaget som uforvarsomt, da den deraf fremgaaede Hær vil være ude af Stand til at løse de Opgaver, Forslagets § 1 angiver. Flaaden fremsætter gennem Viceadmiralen som et principielt Krav til en Revision af Søværnsordningen, at de i den bestaaende Søværnslov fastsatte Flaaderammer ikke reduceres, hvis Flaaden skal kunne løse de i samme Lovs § 1 nævnte Hovedopgaver. Vi maa da vist fra forsvarsvenlig Side kunne enes om, at Regeringsforslagene som Følge heraf ikke kan anses for antagelige i deres nuværende Skikkelse. Men hertil kommer, at det er os uforstaaeligt, at der kan være Tale om nu at forringe Ordningen af 1922, naar man har i Erindring Indholdet af en af Regeringen til Folkeforbundet overrakt Skrivelse af 20. Januar 1923, som, saa vidt jeg erindrer, ogsaa det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen i Gaar fremdrog, og som lyder saaledes:

„Ved disse Love“

— nemlig Lovene af 7. August 1922 —

„har man været bestræbt paa at bringe Rustningerne til det Mindstemaal“

— det Mindstemaal —

„som efter den danske Regerings Opfattelse maatte anses for absolut nødvendigt under Hensyn til de Krav, som Landets internationale Sikkerhed og internationale Forpligtelser stiller saavel under Hensyn til Landets geografiske Beliggenhed og særlige Forhold.“

Her er altsaa klart og utvetydigt Tale om det *Mindstemaal* af Personel og Materiel, der under de givne Omstændigheder maa stilles til Raadighed for Landets Forsvar. Men her tales *ikke* om, at der tillige er fastslaaet et *Størstemaal* for de økonomiske og personlige Ofre, som Landet kan afse til dette Formaal. Den højtærede Forsvarsminister udtalte under Finanslovsforslagets Behandling — Udtalelsen findes Sp. 1226 —

„Det er rigtigt, at Landstingsmand General Birke har en noget afvigende Mening, hvad han har tilkendegivet gennem det Forslag, som han sammen med Chefen for Generalkommandoen har stillet.“

Ministeren kendetegner Landstingsmand General Birkes Stilling, som ganske falder sammen med den, det konservative Folkeparti indtager, som en fra Regeringens noget afvigende Stilling. Naar Afvigelsen kan betegnes, som sket er af Ministeren selv, skulde det da ikke kunne anses for udelukket, det skulde vel snarere kunne anses for naturligt, at disse fra hinanden noget

afvigende Anskuelser kan samles derhen, at Løsningen i endelig Form kan blive forsvarelig og Øjemedet tjenlig. Og det saa meget mere, som Ordningen af 1922, gennemført efter sin Bogstav, kostede noget nær det samme som den, der er foreslaaet af de øverste militære Myndigheder og tiltraadt af Generalinspektørerne for Vaabnene og Cheferne for Korpsene og saaledes er Udtryk for den samlede ansvarlige Sagkundsks Opfattelse. Ministeren følger — Spalte 1227 — hertil en Udtalelse om, at Venstre har den Opfattelse, at saa længe vi skal have et Forsvar — det skal vi i alt Fald have indtil videre — nogenlunde som det, vi har, vil det bedste være at opretholde den almindelige Værnepligt, idet Forsvaret alene har til Formaal, at vi kan faa Lov til at leve i Fred — en Udtalelse, som ganske falder sammen med, hvad jeg *paa mit Partis Vegne* har gjort mig til Talsmand for, da vi i afvigte Samling havde dette Lovforslag til første Behandling.

Statsministeren indbød ved Rigsdagens Aabning, som det ogsaa gentagende er citeret, til en „fordomsfri Realitetsdrøftelse“ af Forsvarssagen, og han har under Finanslovens nu afsluttede første Behandling paa dertil givne Anledning udtalt, at han dermed vilde angive, at Drøftelsen skulde være fri for alle Fordomme, for alle de Slagord og Forestillinger, der hidrører fra tidligere Slægtsleds haarde og uforsonlige Kamp om dette Spørgsmaal, at man skulde søge *Realiteten* i Forsvarsspørgsmaalet; thi der er der en Realitet, siger Statsministeren, der har noget med vort Lands frie og uafhængige Stilling mellem Nationerne at gøre. Og deri er jeg enig med Statsministeren, saa maa selvfølgelig ogsaa det Resultat, der skal komme ud af disse Drøftelser, være underbygget af en Sagkundskab, der baade kan og vil tage Ansvar for den trufne Ordning. Men er da ikke Grundlaget for en saadan saglig Behandling ganske selvfølgelig et fra sagkyndig ansvarlig Side udarbejdet Forslag? Det Spørgsmaal maa formentlig fra deres Side, der ønsker en fordomsfri Realitetsbehandling, besvares bekræftende, og et saadant Forslag foreligger, som bekendt, udarbejdet paa vor Foranledning og efter vor Opfattelse vel egnet til at danne Grundlag for kommende Drøftelser angaaende Ordningen af Rigets Forsvar. Thi, som *Flensborg Avis* siger, ingen kan for Alvor mene, at et Forsvar skal være noget Filurspil, der kun løses paa Skrømt, og som man kun vil afse en vis, vilkaarligt fastsat Sum Penge til. Der paastaas, at vi ikke kan forsvare os. Jeg vil dertil sige,